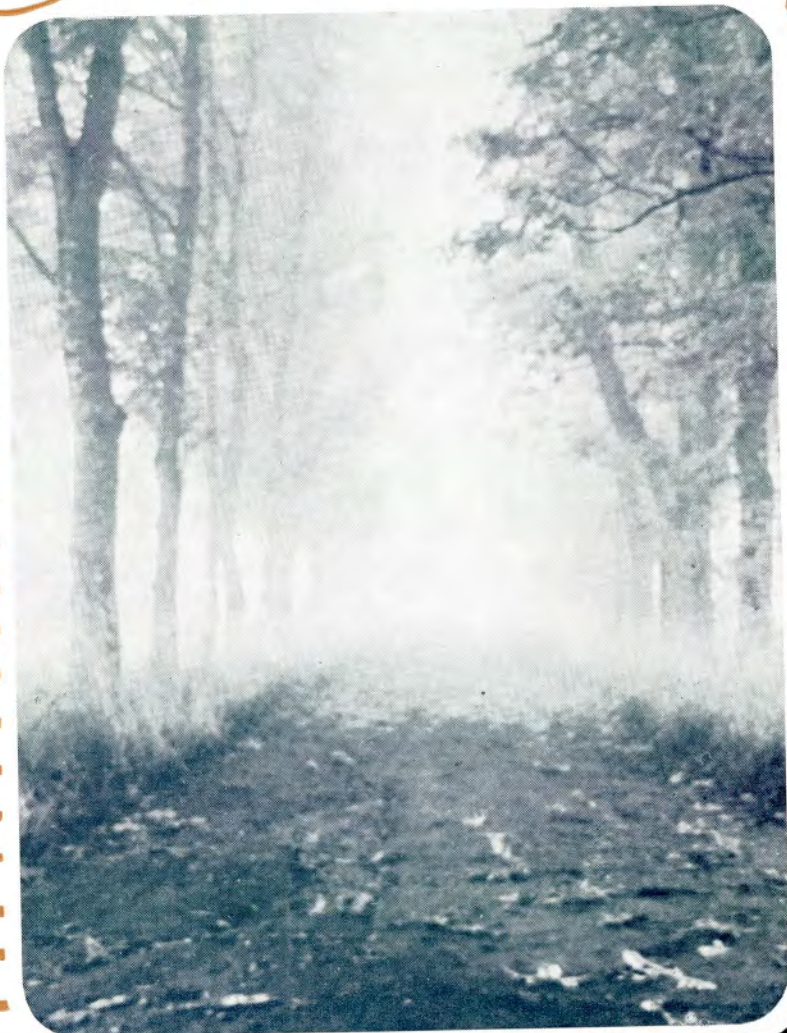

Ranheims-

NYTT

For full kraft -

APRIL 1973

NR. 1 - 18. ÅRGANG

REDAKSJONELT

I året 1973 blir det stor gjennomtrekk i redaksjonskomiteen for Ranheims-Nytt. Den første som forlater komiteen er Eivind Åhlberg. Han ble pensjonist fra 1. januar 1973. Han har vært med i redaksjonskomiteen fra starten i 1956.

Åhlberg har alltid tatt sin journalistvirksomhet alvorlig. Han fester ikke noe på papiret på en slump, han må være sikker i sin sak. Under arbeidet med å skrive om «Slekters gang» og «Husmannsplasser på Ranheim», som for en del år siden gikk i Ranheims-Nytt, ble det adskillige timer på Statsarkivet i Trondheim. Fikk han ikke der bekreftet hva han hadde fra folkemunne, lot han være å ta det med. Denne dobbeltkontroll tok tid. Først prate med folk, undersøke riktigheten på statsarkivet, un-

dersøke i marken, eventuelt skaffe foto og så få det ned på papiret. Hvis alle journalister hadde vært så sannhetskjære ville mange vanskeligheter være unngått.

Det neste komiteemedlem som går er Tormod Barstad. Han slutter til påske. Han var også med og startet Ranheims-Nytt. Ingen kan beskyldes Barstad for å skyve sakene fra seg, hverken i medvind eller motvind. Han går ikke som katten rundt varme grauten, men energisk direkte på sak, og sier sin mening om både godt og ondt. De som har fulgt med i Ranheims-Nytt har ofte sett artikler undertegnet T. B.

Red. vil takke begge for hyggelig samarbeid i Ranheims-Nytt gjennom 17 år.

Red.

Bedriftsavis for **RANHEIM PAPIRFABRIKK** **RANHEIM**

Innhold:

	Side
Tilpasning	1
Fredrik Kiær, 50 år	3
Fra R.P.s historie	4
Nye maskiner	6
Bedriftsutvalget	9
Bedriftsdemokrati	11
EDB-behandling	15
Arsmøte i R.A.	17
Vernearbeid 1972	20
Bedriftslegen	21
Organisasjonsendringer ..	23
Bedriftsbrannvesenet ..	29
Ranheims-revyer	31
Bedriftsidrett, personalia m. m.	

Omslagsbildet:

Alléen mot Overvik
en høstdag.

Foto Dagfinn Refseth

Redaksjonskomiteen:

F. Kiær
T. Barstad
K. Hilmarsen
A. Wæraas
A. Møller

Redaktør:

B. Moksnes

Tilpasning

Det er livets lov og grunnlag for all utvikling å kunne tilpasse seg sine omgivelser og sitt miljø. Aktiv tilpasnings-evne er tegn på styrke og vekstkraft. Også for vår bedrift er det en naturlig ting på en konstruktiv måte å tilpasse seg endringer i de forhold som berører oss og å ta opp de utfordringer som kommer i vår vei. Skjerpede konkurranseforhold, behov for produktfornyelse og kvalitetsforbedring er slike utfordringer. Det samme gjelder ønske om forbedring i arbeidsforhold, samarbeidsforhold og miljøvern for å nevne noen.

Således er der nylig trukket opp prinsipielle retningslinjer for de ansattes medbestemmelsesrett i vårt konsern under den nye lov om bedriftsdemokrati. Disse retningslinjer er nærmere beskrevet på annen plass i dagens nummer. De nye samarbeidsformer har vunnet positiv tilslutning fra så vel de ansatte som ledelsen i konsernet.

Men enkelte ganger kan man stille spørsmålstegn hvor langt ens evne til tilpasning skal tøyes. Dagens sentrale spørsmål for vårt land og for vår bedrift er

EF, handelsavtalevilkår, valutaspørsmål og kostnadsstigning. Man forundres over hvor lite våre bestemmende myndigheter i sin håndtering av disse spørsmål har tatt hensyn til industrien — vår hovednæring. Som treforedlingsbedrift med Storbritannia som dominerende eksportmarked rammes vår bedrift fullt ut av de nevnte forhold, nemlig utilfredsstillende betingelser i handelsavtalen med EF, bibehold av kronens verdi da dollaren ble devaluert, og nu gårdagens melding om sterk økning i prisindeksen på tross av vår valutapolitikk, noe som uvegerlig vil føre til drastiske økninger ved tariffoppgjøret til våren.

Hva nevnte forhold totalt sett kommer til å bety for oss rent økonomisk er det ennå ikke mulig å si noe om. Den eneste måte vi kan møte denne situasjon på er å sette forgang i de planer som tidligere har vært meddelt om en viss nedtrapping i vår etterbehandling av produkter som det ikke lenger er økonomisk forsvarlig å fortsette med. Lønnsomheten ved denne produksjon er blitt ytterligere forverret under de rådende valuta- og markedsforhold. Som kjent er det besluttet en nedtrapping av vår arkproduksjon og stans av impregneringsmaskinen. Vi må håpe at det fortsatt må bli vekstvilkår for vår nye emballasjefabrikk, slik at ingen skal risikere å bli ledige ved den tilpasning som vi på denne måten er nødt til å gjennomføre i vårt produksjonsopplegg.

Ranheim, 11/3 1973

Fredrik Kjør

FREDRIK KIÆR 50 ÅR

11. mars 1973

Ranheim Papirfabriks sjef siden 1. juli 1971, direktør Fredrik Kiær, fylte 50 år den 11. mars. Han ble født i Oslo 3 dager før hans far, direktør Thorry Kiær, ble innvalgt i styret for A/S Ranheim Papirfabrik, og kort etter styreformann og administrerende direktør. En kald høstdag i 1923 ble Fredrik båret inn i sitt nye hjem på Ranheim gård. Det var tidlig vinter det året, men Fredrik ble straks plasert i sin varme skinnpose i sluffen utenfor til stor forargelse for gårdsbestyrerens kone, fru Veum, som utbrøt: «Di koinn ta livet tå guten. Di skoill skam dokk å lætt'n legg ut i slekt vær!» — Men Fredrik tålte både frisk luft og ranheimsduft, han ble straks ekte ranheimsgutt.

Senere ble det Ranheim skole og dernest skole i byen.. I 1938 flyttet

familien til Løkken Verk. Men kontakten med Ranheim ble holdt ved like. Etter artium ble det utdanning ved NTH, men så kom krigen, Fredrik ble arrestert av tyskerne, og det ble andre avbrudd i studiet, men i 1949 ble han kjemiingenør.

Snart etter drog han til Amerika og oppnådde en akademisk grad ved Princeton University, fulgt av noen års forskningsarbeid i Tennessee. Så tilbake til Norge og nye forskningsoppgaver ved Orkla Metall på Thams-havn.

I 1956 vendte han tilbake til Ranheim — sin barndoms dal — først som laboratoriesjef. I 1963 avanserte han til overingenør. Fra 1966 var han assisterende direktør og medlem av styret. Da hadde han allerede i flere år vært disponert for A/S Hom-

melvik Bruk og foresto den store ombygging av sagbruket.

I 1960-årene ble mange store utbygginger realisert på Ranheim, og Fredrik Kiær var sterkt engasjert i dem alle, men kanskje først og fremst i PM VI og bølgepapp-prosjektene. At disse ble bragt lykkelig i havn har han en stor del av æren for.

Flinke folk pålegges gjerne mange oppgaver, og det har vært trukket store vekslers på hans arbeidskraft. Han har vært styremedlem i en rekke bransjeforeninger og selskaper, uten at det gikk utover hans hovedoppgave. Sin fysiske holdt han i god orden, gammel skiløper og orienteringsløper som han var. Fremdeles kan han titt og ofte sees i sin blå treningsoverall trimmende i Ranheim-skogen i all slags vær, med og uten sine sønner. Tid synes han å ha til alt. Den gamle Saab'en kommer godt med og kan ses utenfor kontoret til de forskjellige tider. Dukker det opp noe viktig som krever hans nærvær i hovedstaden, og flyene forlengst er fullt belagt, biler han uanfektet til Oslo og tilbake på dagen.

Siden 1971 har han som sjef ledet

Ranheim Papirfabrik som en del av det store konsern A/S Norske Skog-industrier, hvis tilkomst beskjeftiget alle oss her ved Ranheim i mange år. I en lengere artikkel i Ranheims-Nytt for snart 9 år siden, ble det gitt uttrykk for hvor interessant det ville være å kunne skue noen år frem i tiden når det gjaldt strukturendringene i skogindustrien nordenfjells: «Den som lever får se». Fredrik Kiær har ikke bare fått se forandringene, men også gjennomleve dem, tilpasse seg det nye og med sine kunnskaper og sin dyktighet maktet å vende forandringene til velsignelse for bedriften og dens ansatte. Som den våkne fagmann han er, med sin rettferdighetssans og sosiale innstilling, har han stillet store krav til sine medarbeidere, men først og fremst til seg selv.

Post festum gratulerer vi ham med 50-årsdagen og ønsker ham mange gode år fremover.

Th. Overvren

Av Ranheim Papirfabriks historie

(Forts. fra nr. 4 1972)

Årsberetningen for 1937 sluttet med å karakterisere utsiktene for neste år som «usikre». Visstnok hadde man ved årsskiftet ordres for full beskjeftigelse i halvannen måned fremover. Men for resten av første kvartal og hele annet kvartal kunne ordretilgangen medgi bare halv drift. Å kjøre for lager i nevneverdig utstrekning kan ikke sees å ha vært på tale. For årets siste kvartaler strakk ordrene til bare for gjennomsnittlig 70 prosent drift.

Det var hele treforedlingsindustrien som kom inn i en lavkonjunktur, derav ble kraftpapirindustrien minst rammet. Den hadde sitt Skankraft-kartell. Dette maktet imidlertid ikke å holde markedet oppe på det tidligere nivå, det kunne bare begrense

skadevirkningene ved å påby innskrenkninger i produksjonen. De påbudte innskrenkninger i produksjonen ble utsendt allerede i januar med 10 prosent, suksessivt øket til 65 prosent i mai, satt ned igjen til 55 prosent i juli og stabiliserte seg i oktober med 55 prosent. For hele året i gjennomsnitt ble den ca. 33 prosent.

I følge med innskrenkningene i produksjonen måtte Skankraft gå til å sette ned prisene. 3 ganger i første halvdel av året på tilsammen fra 47/ til 65/ varierende for de forskjellige markeder og kvaliteter. Innskrenkningene i produksjonen i Skandinavia hadde ikke i seg effekt til å holde prisene oppe på et verdensmarked, og her kommer kraftmassen og prisene på denne inn i bildet. Det var på for-

hånd overproduksjon av sulfatmasse, og det nyttet ikke å få noen som helst avtale — som i det lange løp ville være i felles interesse — med de nu desperate kraftmassefabrikanter. I løpet av året gikk prisen på kraftmasse ned fra kr. 165,00 pr. tonn til kr. 90,00. Lagrene av sulfatmasse var overfylte og ingen lysning var i sikte med hensyn til bedring i prisene.

På det innenlandske marked ble Ranheims samlede salg av kraftpapir redusert med ca. 20 prosent. Kvoteordningen innen sulfatgruppen hadde vært i kraft siden 17/12 1936, arbeidet tilfredsstillende, og man arbeidet på et videre utbyggende samarbeid som skulle medføre ytterligere fordeler for de tre fabrikker Ranheim, Torp og Moss.

Det ble — vi kan vel si selvfølgelig — ingen anledning til å fortsette egentlige moderniseringsarbeider av Ranheim fabrikker

Ranheim produksjon i 1938 kunne under disse omstendigheter ikke komme opp i normal størrelse, den ble da heller ikke høyere enn 8672 tonn pakket papir ved ca. 67 prosent av full drift. Det svarte til en årskapasitet på ca. 13.000 tonn. Produksjonsprisen gikk ytterligere opp, fra kr. 289,19 pr. tonn pakket papir i 1937 til kr. 322,20 i 1938. Det hadde vært stigning på alle større poster, således på ved, hvor man ellers kunne notere at prosenten av tømmer sank videre fra 14 prosent i 1937 til 11 prosent i 1938. Det måtte jo bli rikelig tilgang på flisved når produksjonen ble så sterkt innskrenket. Ja, man var til og med forberedt på å få vanskeligheter med å holde seg leverandørene fra livet hvis ordretilgangen fortvarende skulle svikte og dermed innskrenkningen i produksjonen fortsette.

Innskrenkningene i produksjonen

medførte rasjonering av arbeidet og fremkalte bitterhet innen arbeidsstokken, hos hvem man ikke kunne vente at de måtte innse at årsakene ikke var å finne hos Ranheims ledelse men i konjunktorene, som Ranheims ledelse ikke kunne ha noen innflytelse på. Det ble utallige konferanser mellom arbeidernes tillitsmenn og fabrikkens ledelse, og man oppnådde da tilslutt enighet om en arbeidsfordeling, som arbeiderne mente å være noenlunde rettferdig. Det var likevel misnøye blant en del av arbeiderne og der var tilløp til aksjoner av ulovlig art. Tariffavtalen, som utløp 15/8, ble med noen mindre forandringer forlenget.

En utenfra sett større forandring i Ranheims ledelse fant sted i 1938: Administrerende direktør i Merakerkonsernet og disponent for Ranheim Fabrikker, Thorry Kiær, ble fra 1. oktober 1938 ansatt som administrerende direktør for Orkla Grube-Aktiebolag og flyttet til Løkken. Fra juni 1938 var han valgt til formann i Ranheims direksjon etter Elias Kiær, hvis helse påbød ham å slutte. I Thorry Kiærs sted ansatte direksjonen ingeniør Th. Overwien som teknisk disponent og salgssjef A. Ellingsen som merkantil disponent. Denne ordning var kanskje litt av et eksperiment, men det ble i alle deler vellykket sådant, takket være de herrers gode vilje og den dem iboende lykkelige evne til samarbeid — under direktør Thorry Kiærs fjernstyrende head quarter på Løkken.

Ranheims årsoppgjør for 1938 viste (fremdeles) driftsoverskudd, denne gang — tross alle de vanskeligheter som konjunktorene hadde skapt — på kr. 290.000,—, som ble anvendt til avskrivninger.

(Forts.)

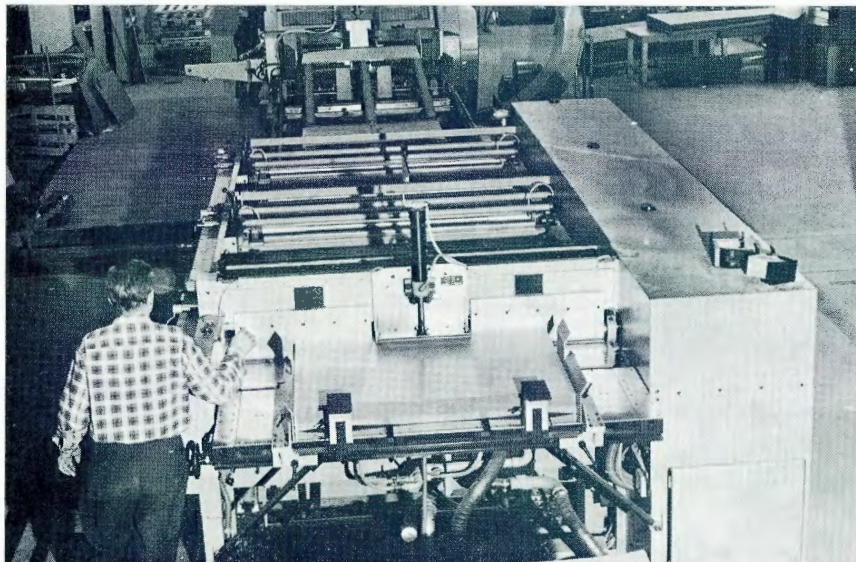
Ranheim-stafetten 1973

7. mars var snøforholdene endelig såpass at Ranheimstafetten kunne arrangeres. Lysløypa var meget bra, og det ble en fin kveld for publikum og deltakerne.

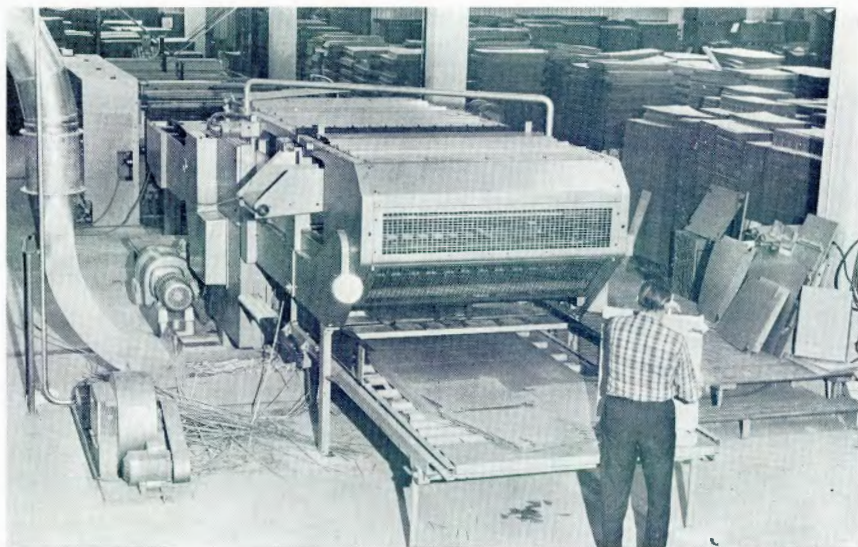
Resultater:

1. Utviklingen	0.00	3. Sekkavdelingen	0.15
2. Laboratoriet	0.13	4. Bølgeappen	1.29
		5. Rasjonaliseringen	2.28
		6. Salgsavdelingen	2.34
		7. Snekkerverkstedet	2.53
		8. Transportavdelingen	3.03
		9. Hovedavdelingen	3.13
		10. Mek. verksteds lag II	3.48

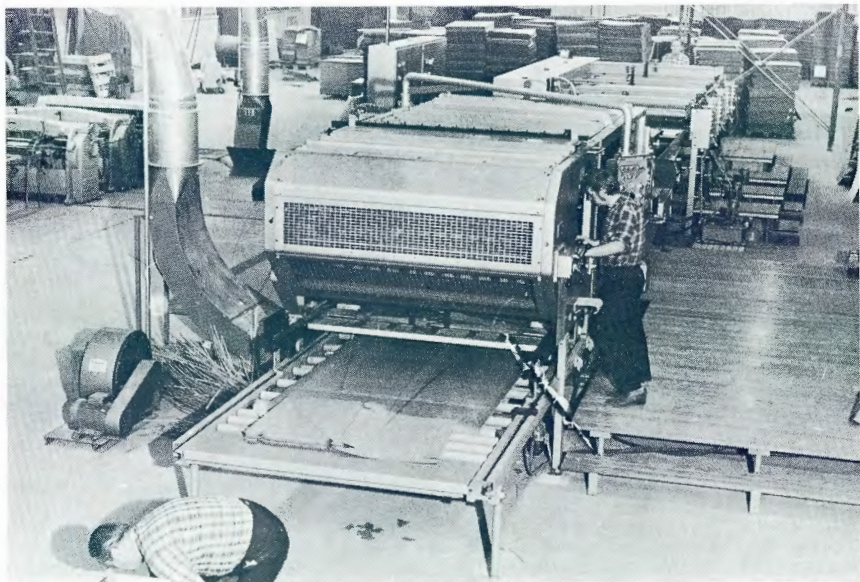
Nye maskiner i stanseavdelingen

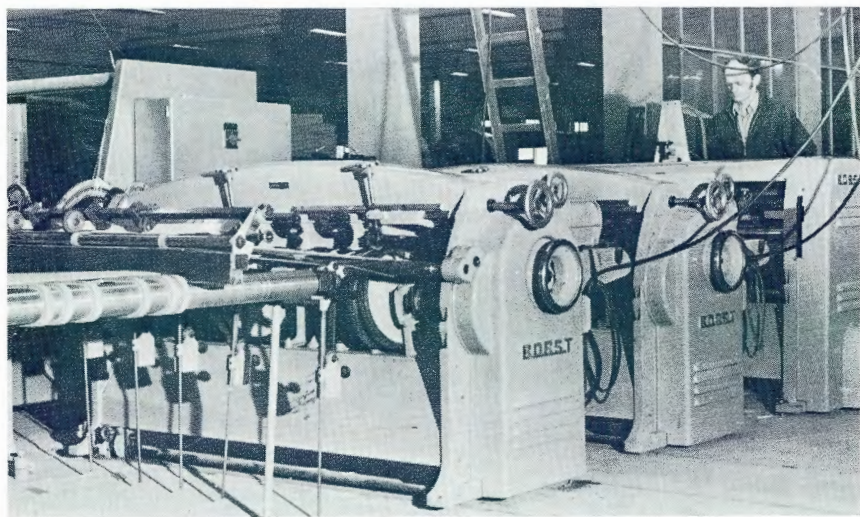
Stanseautomat type Bobst SPO-FLEXO - III - 1575 - EEG. 3-fargers trykkverk. Største plateformat 1040×1560 mm. Mindre baner stanses flere av gangen fra store plater. Hastighet 1500—4500 slag pr. time.

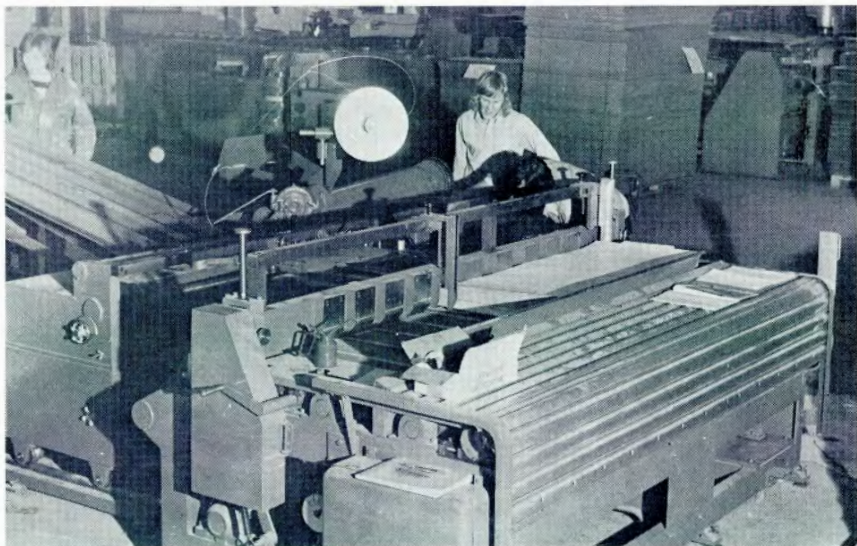
Maskinen stanser bølgepapp, B-flute, C-flute og dobbel/dobbel samt massivpapp i tykkelse 0,7—2,5 mm. Trykkraft 350 tonn.

Maskinen leverer kassene ferdig strippet (dvs. alt avfall er fjernet) i bunter hvor antallet innstilles på forhånd.

Bølgegruppe type Bobst. Gruppen er sammensatt av en slissemaskin og tre roterende rillemaskiner, med den siste rillemaskin plassert i vinkel til de øvrige to. Største plateformat er 1650×1200 mm. Hastighet inntil 8000 kasser pr. time. — Maskinen er beregnet for massivpapp i tykkelsen 0,5—2,5 mm. Maskinen er utstyrt med automatisk stabelutlegger som legger kassene på pall i inntil 1,5 høyde.

Automatisk stiftmaskin type Emba RS. Den bretter og stifter vanlige sjaktilkasser. Største plateformat 1200×2450 mm. Hastighet 4800 kasser pr. time.

Maskinen stifter både bølgepapp og massivpapp. De ferdige kassene stilles opp og leveres ut i bunter.

Protokoll fra møte i bedriftsutvalget

Bedriftsutvalget ved Norske Skog-industrier A/S, Divisjon Ranheim Papirfabrikk holdt møte onsdag 20. desember 1972 fra kl. 1800.

Til stede var: Fredrik Kiær, Gunnar Borhaug, Erling Dyblie, Kjell Hilmarsen, Øistein Saksvik, Johan Svendsen, Peder Myhre, Erling Wiik, Arnfinn Knudsen, Aksel Berge, Arne Reitan, Morten Lillefloth.

Forfall: Aud Eidem, Audun Møller.

Dagsorden:

1. Orienterende meddelelser fra bedriftsledelsen.
2. Bedriftsdemokrati.
3. Eventuelt.

1. Orienterende meddelelser fra bedriftsledelsen.

Fredrik Kiær innledet med en orientering om markedssituasjonen. Siden folkeavstemningen om EF har vi beveget oss inn i en tid med følelse av uvisshet og utrygghet. Det er usikkert hvilke betingelser en handelsavtale med EF vil medføre for oss. Den utrygge valutasituasjon vi fortsatt må leve med gir grunn til bekymring. Valutaendringer med devalueringer har allerede påført oss store ekstra omkostninger. Ekstra innsats fra alle instanser og ansatte i bedriften er nødvendig i tiden fremover for å styrke og trygge vår stilling.

Markedet har vist gledelig høy etterspørsel, og man skimter muligheten for prisjusteringer i tiden fremover. Imidlertid vil ikke dette være nok til å kunne dekke de omkostningssøkninger vi har hatt.

Regnskapene viser en positiv utvikling fra i fjor, og vi regner med at årets resultater vil gi rom for avskrivninger og kanskje et lite overskudd.

Budsjettet for 1973 tar sikte på ytterligere forbedringer med grunnlag i vesentlige produksjonssøkninger i bølgepappavdeling, massivpappavdeling og sekkfabrikk. Arkproduksjonen vil reduseres noe og produksjonen av krepp-papir vil foregå på én maskin på to skift.

Det er opprettet en komite som tar

seg av utviklingen av PM6. Ved å beherske kjøring av tynne kvaliteter på maskinen, vil det åpne seg store muligheter på et bra marked.

Kiær orienterte til slutt om utvidelsen av konsernet med sponplatefabrikker og sagbruk. Ungdommens Egen heim har fått håndgivelse på Ranheimskogen. Områdets fremtid er også tidligere vurdert med flere alternativer. Vi har regnet med at Ranheimskogen med tiden ville bli benyttet som boligområde, og det er alternativt vurdert å bygge selv, dele ut tomter eller selge området samlet. Når UEH nå har fått håndgivelse på området er det fordi dette virker som det gunstigste alternativ idet UEH er sterkt knyttet til kommunen. Utbyggingen av området skulle dermed kunne gå greiere igjennom, og bedriften har tatt sikte på å få vårt behov for leiligheter dekket i denne sammenheng. Dette kan bli realisert ganske snart, selv om det i første omgang vil bli leiligheter i andre områder av byen.

Gunnar Borhaug kunne vise til en bra produksjonsutvikling i papirfabrikken. Produksjonsmessig ligger både PM1 og 4 over budsjettet mens PM6 og 5 ligger under. De siste uker har imidlertid PM6 ligget godt over budsjettet. Undersøkelser viser at baneprofilen på PM4, 5 og 6 har forbedret seg i år. Bearbeidingskost på maskinene ligger bra an mot budsjettet.

Avviklingen av gummieringsavdelingen har gått veldig bra. Arkavdelingsens produktivitet har vært bra, men arbeidskrevende ordrer gjør lønnsomheten dårlig. Prisene er dessuten for lave til å dekke de direkte omkostninger. Diskrull har hatt bra produktivitet og et bra salg i det siste. På ranittmaskinen har vi mestret de tidligere problemer med lim etc. Pappens krumming er et problem som må løses. For hylseavdelingen har vi nå fått strengere krav angående fuktighet og krumme hylser. Impregneringsmaskinen stanses fra nyttår, og den ene kreppmaskinen skal rives. Personellsituasjonen har bedret seg og det satses sterkt på

gjennomføringen av opplæringsprogrammet. Kraftstasjonen har stått i 20 måneder, men er nå i drift. Vannsituasjonen er normal.

Erling Dyblie understreket at omkostningene fortsatt viser økende tendens. Fyringsoljen går opp med 24 kroner pr. tonn, eller med ca. 10—12 prosent. Vi vil imidlertid få avgiftsrefusjon i treforedlingsindustrien for svovelavgiften for 3. og 4. kvartal 1972, og dette vil delvis oppveie den dyrere olje for 1. halvår 1973.

Johan Svendsen mente at man fortsatt kunne konstatere en bedring på eksportmarkedene. Dette hadde ført til at man fra skandinavisk side forsøkte å gjennomføre en del prisjusteringer — noe som kundene syntes å ha akseptert — selv om det er oppstått en del vanskeligheter p.g.a. prisstopp i UK. og også spesielle prisbestemmelser på andre hovedmarkeder. Når det gjelder innlandet, har kvantumet av vanlig brunt kraftpapir til emballasjeformål vært nedadgående, noe som har sammenheng med overgangen til bleket papir og også den sterke økning av forbruket av plastemballasje. Bølgepappen viser en forholdsvis stabil økning av forbruket, mens papirsekker har hatt en noe uensartet utvikling, idet enkelte sektorer har stagnert, mens det på andre felt, bl. a. når det gjelder renholdssekker, har vært fremgang i forbruket. Det har ikke vært foretatt prisendringer på innlandet siste år. En del berettigede justeringer lot seg dessverre ikke gjennomføre på grunn av prisstopp i høst.

Når det gjelder vår ytre salgssorganisasjon, er det foretatt visse forandringer, blant annet ved at vi nå går over til å benytte oss av konsernets salgskontorer i Tyskland og Nederland.

Scankrafts organisasjon er også endret på grunn av EF, og den motstand som man innen denne organisasjon har til alt som smaker av monopol. Prissamarbeidet innen Scankraft er derfor blitt vesentlig løsere, noe som naturligvis kan bety en viss fare i vanskelige tider.

Øistein Saksvik orienterte om aktuelle utviklingsoppgaver. For cellulosefabrikken er det ikke endelig avgjort om vi vil fortsette med poly-

sulfid-metoden, som nå med 1,6 prosent svoveltillsats er godkjent av Røykskaderådet.

I papirfabrikken arbeides det fortsatt med PM6. Vi regner med øket innsats fra konstruksjonskontorets side i 1973.

Svovelsyreanlegg er tatt i bruk og fungerer teknisk tilfredsstillende.

Omlegging av utskuddsoppløsning er bearbeidet og bevilgningssøknad innsendt. Vi håper å komme i gang med forbedringer i februar/mars -73.

I sekkefabrikken er overhaling av BL1 blitt forsinket. For den nye BL4 har vi hatt problemer med fremtrekk, og monter fra G&H retter nå på forholdet.

Byggearbeidene i stanseavdelingen er så godt som ferdige. Monteringen av maskineri er startet og ventes ferdig i uke 6. Garderoben blir klar i slutten av februar. Byggearbeidene på lagerbygget avsluttes i disse dager. Spiserom og garderobe skal være klare i begynnelsen av februar.

Kjell Hilmarsen kunne glede med at personalomsetningen for årets 10 første måneder var 10,2 pst. lavere enn i fjor. Resultatene for året som helhet vil bli noe endret som følge av avgang ved nedsettelsen av pensjonsalderen i Folketrygden. Imidlertid har vi klart å snu den uheldige utvikling vi har hatt i årrekke med stadig stigende personalomsetning. Dette må inspirere til forsterket innsats på alle felter, særlig hva angår gjennomføringen av opplæringsprogrammene og utvikling av samarbeidslinjen. Det videreutviklingsprogram som tidligere var satt opp for høsten, er gjennomført med god tilslutning.

Arnfinn Knudsen stilte spørsmål om innkjøp til bølgepappproduksjonen, og om det kan leveres mer utellete ark. Det ble svart at liner og fluting kjøpes til produksjonen i bølgepappavdelingen. Neste år kan det bli aktuelt for oss å produsere noe kvistliner selv. For de markeder hvor ark selges som ris, må arkene også telles. Prisene er imidlertid ikke de samme for tellete og utellete ark. Tendensen er overgang til utellete ark, men mange kunder er svært konservative når det gjelder å endre dette.

Peder Myhre ga uttrykk for at regjærelsene for bedriftsledelsen inne-

holdt positive tegn på at vi i fellesskap vil makte å føre utviklingen den riktige veien, og at vi i år har klart å holde hodet godt over vannet. Angående Ranheimskogen ba Myhre ledelsen overveie om behovet for pensjonistboliger kan avhjelpes i denne forbindelse. Dermed ville man få frigjort de av bedriftens leiligheter som nå belegges av pensjonister.

Kiær svarte at boligtanken er tatt vare på i forbindelse med håndgivelsen av Ranheimskogen til UEH. Evnen til å finansiere pensjonistboliger må ses sammen med andre finansieringsbehov.

2. Bedriftsdemokrati.

Hilmarsen ga en redegjørelse om aksjelovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers styre og bedriftsforsamling, og de forskrifter som er kommet i denne forbindelse. Vår bedrift vil omfattes av de ordninger som blir gjeldende for konsernet. Etter loven skal det opprettes en bedriftsforsamling på minst 12 medlemmer hvor 1/3 skal velges av og blant de ansatte.

For bedre å oppfylle lovens intensjoner har styret i konsernet besluttet at det for vårt konsern vil være et styre med 8 medlemmer hvorav 2 vil være representanter for de ansatte. Hertil vil det bli opprettet en

bedriftsforsamling med 30 medlemmer hvorav 10 vil være representanter for de ansatte. Representanter for de ansatte i konsernet vil bli kalt inn til et møte på Fiborgtangen like over nyttår for å drøfte hvorledes de ansattes representanter til bedriftsforsamlingen skal velges.

3. Eventuelt.

På spørsmål fra Arnfinn Knudsen om innkjøp av pakkemaskin til arkavdelingen, ble det svart at vår arkproduksjon er for liten til at en så stor investering kan være lønnsom.

Erling Wiik spurte om hvorfor vi kjøper dekkpapir fra Sverige til vår bølgepapp-produksjon. Det har vist seg at dekkpapir levert fra PM6 er fint, mens det svenske papiret krøller seg og skaper problemer.

Det ble svart at dekkpapiret er en billig vare som ikke egner seg for PM6 hvor det er mer lønnsomt å kjøre papir til sekkeproduksjon. Dessuten er det problemer med banebredde. For tiden er det således lønnsomt å kjøpe dekkpapir. Vi har klaget på papiret fra Sverige og vil følge dette opp.

Møtet ble avsluttet kl. 1930, hvorefter utvalget samlet seg til en enkel servering slik det er blitt tradisjon ved «julemøtet».

K. H.

BEDRIFTSDEMOKRATI

I juli nummeret ga vi en fyldig redegjørelse om gjennomføring av bedriftsdemokrati i samsvar med de nye regler i Aksjeloven om de ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers styre og bedriftsforsamling.

I dette nummer vil vi se på hvorledes de ansattes representasjon i bedriftsforsamling og styre tenkes gjennomført i vårt konsern. For å drøfte disse spørsmål var representanter fra de ansatte i alle konsernets bedrifter samlet til et konsernmøte den 22. januar i år, og vi gjengir nedenfor det utsendte referat fra dette møte.

K. H.

NORSKE SKOGINDUSTRIER A.S. Konsernmøte 22. 1. 1973.

Referat fra konsernmøte i Norske Skogindustrier A.S. 22. 1. 1973 om gjennomføring av bedriftsdemokrati i samsvar med de nye regler i Aksjeloven og forskrifter om de ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers styre og bedriftsforsamling — *kgl. resolusjon av 24. november 1972.*

Som møteleder fungerte ordfører for representantskapet i Norske Skogindustrier A.S., direktør Ivar Aavatsmark.

1. Følgende bedrifter var representert:

*Divisjon Nordenfjelske Treforedling
Nordenfjelske Treforedling:*

Ola Tromsdal, formann avd. 43 av NPF
Nils Arnegård, avd. 43 av NPF
Bjarne Døhl, avd. 235 av NEKF
Odd J. Moen, avd. 108 av NFATF, laboranter
Oddvar Ertsås, avd. 108 av NFATF – arbeidsledere
Olav Bruvik, avd. 104 av NALF
Karstein Hansen, NITO's bedriftsgruppe

Namdalen Tresliperi:

Ottar Pettersen, avd. 69 av NPF, Lauvsnes

Divisjon Sponplater

Orkla Skogindustri

Orkanger:

Kolbjørn Haugen, avd. 353 av NBIAF
Terje Tveit, merkantile funksjonærer
Knut Torgersen, merkantile funksjonærer
Knut Sandvik, avd. 115 av NFATF arbeidsledere

Kvam:

Arne Dahl, avd. 280 av NBIAF

Røros:

Ole Løvdahl, avd. 360 av NBIAF

Salten:

Frank Kristiansen, avd. 112 av NFATF

Saga:

Magne Arnemo, avd. 114 av NBIAF
Odd Jan Larsen, tekniske funksjonærer

Namdalen Skogindustri A/S:

John Rønning, avd. 483 av NBIAF

Divisjon Ranheim Papirfabrikk

Ranheim Papirfabrikk

Peder Myhre, formann avd. 27 av NPF
Erling Wik, avd. 27 av NPF
Odd Trosterud, avd. 1 Trondheim Arbeislederforening av NALF
Arne Reitan, tekn. funksjonærer
Morten Lillefloth, merkantile funksjonærer
Knut Lervik, NITO's bedr.gruppe

Divisjon Trelast

Våler Skurlag

Asmund Fjeld, avd. 101 av NBIAF
Harry Konterud, merkantile funksjonærer

Skarnes Trelast

Bjarne Sundby, avd. 107 av NBIAF
Kåre Øksdahl, tekn. funksjonærer
A/S Van Severen & Co. Ltd.
Magne Aalberg, avd. 364 av NBIAF
Erling Strand, avd. 766 av Skog og Land
Amund Amundsen, funksjonærgruppen

Dessuten møtte:

Ivar Aavatsmark, representant-skapets ordfører
Reidar Due, styrets formann
Rolv Lindseth, styremedlem og administrerende direktør
Eivind M. Fiske, direktør
Svend Sommerin, teknisk direktør
Lorents Mørkved, divisjonsleder
Nordenfjelske Treforedling
Fredrik Kiær, divisjonsleder
Ranheim Papirfabrikk
Einar Formo, økonomisjef
A/S Van Severen & Co. Ltd.
Torberg Sjørnsnes, økonomisjef
Orkla Skogindustri
Kjell Hilmarsen, personalsjef
Ranheim Papirfabrikk
Johs. Gundrosen, personalsjef
Nordenfjelske Treforedling
Alle bedrifter i konsernet var representert.

2. Oppgave over antall ansatte.

Nordenfjelske Treforedling
inkl. konsernledelse og
salgskontor i Oslo 534 ansatte
Namdalen Tresliperi 80 »
Orkla Skogindustri
Orkanger 266 »
Kvam 62 »
Røros 65 »
Salten 66 »
Saga 218 »
Namdalen Skogindustri
A/S 54 »
Ranheim Papirfabrikk 750 »
Våler Skurlag 170 »
Skarnes Trelast 90 »
A/S Van Severen
& Co. Ltd. trelast 150 »
A/S Van Severen & Co.
Ltd. skogbruk etc. 115 »

3. Disse fagforeninger var representert:

Avd. 27 av Norsk Papirindustriarb.f.

- » 43 » » »
- » 69 » » »
- » 235 » Norsk Elektriker og Kraftstasjonsforbund
- » 108 » Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer
- » 112 » » »
- » 115 » » »
- » 101 » Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund
- » 114 » » »
- » 280 » » »
- » 353 » » »
- » 360 » » »
- » 364 » » »
- » 483 » » »
- » 107 » » »
- » 766 » Norsk Skog og Landarbeiderforbund
- » 104 » Norges Arbeidslederforbund
- » 1 » Trondhjem Arbeidslederforening tilsluttet NALF

NITO's bedriftsgruppe ved Nordenfjelske Treforedling

NITO's bedriftsgruppe ved Ranheim Papirfabrikk

Alle fagforeninger ved konsernets bedrifter var dermed representert.

Disse fagforeninger omfatter det alt vesentlige av konsernets ansatte unntatt de medarbeidere som er knyttet til de administrative funksjoner og som ikke er tilsluttet noen fagorganisasjon.

4. Ivar Aavatsmark og Eivind M. Fiske redgjerne for de endringer i Aksjeloven som er gitt ved lov av 12. mai 1972 og forskrifter til Aksjelovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers styre og bedriftsforsamling, vedtatt ved kgl. resolusjon 24. november 1972. Det er full enighet om at Norske Skogindustrier A.S. søker å gjennomføre de ansattes rett til representasjon til styre og bedriftsforsamling slik som foreskrevet, og at man tilpasser seg de nye bestemmelser på følgende måte:

4.1 Særskilt bedriftsforsamling eller styrerepresentasjon oppnevnes ikke ved følgende aksjeselskaper:

A/S Van Severen & Co. Ltd.
Namdal Skogindustri A/S.
Virksomheten ved disse inngår i de respektive divisjoner innen konsernet. For disse selskaper søkes det om unntak med forskriftens § 5 med den begrunnelse at ordningen ikke er formålstjenlig.

4.2 Selskapets styre har tilrådd at på konsernbasis opprettes en bedriftsforsamling med i alt 30 representanter med varamenn, hvorav de ansatte skal velge 10 representanter med varamenn.

4.3 De ansattes representanter med varamenn velges etter vanlig prinsipp for flertallsvalg på følgende måte:

4.31 Arbeidstakernes representanter:
Nordenfjelske Treforedling
1 repr. m/varam.
Ranheim Papirfabrikk
1 repr. m/varam.
Salten/Namdalen
Røros/Kvam
1 repr. m/varam.
Orkanger 1 repr. m/varam.
Våler/Saga/Skarnes
1 repr. m/varam.
A/S Van Severen & Co Ltd
1 repr. m/varam.

4.32 Arbeidslederne velger 1 representant med varamann. Denne representant velges etter vanlige regler for flertallsvalg på konsernbasis.

4.33 Merkantile funksjonærer velger 1 repr. med varam. Denne representant velges etter vanlige regler for flertallsvalg på konsernbasis.

4.34 Tekniske funksjonærer velger 1 repr. med varamann. Denne representant velges etter vanlige regler for flertallsvalg på konsernbasis.

Valg under 4.31 ledes av et lokalt valgstyre i overensstemmelse med forskriftens § 11. Valg under 4.32, 4.33 og 4.34 arrangeres av bedriftsledelsen i samarbeid med de berørte organisasjoner på konsernbasis.

5. Man har gått ut fra at Norske Skogindustrier A.S. skal ha et styre på 8 medlemmer.

Det er en forutsetning for det samarbeid som er inngått at bedriftsforsamlingen ved valg av de ansattes representanter til selskaps styre skal legge til grunn at valget skal ha dette utfall:

- 1 representant for arbeiderne i papirsektoren,
- 1 representant for arbeiderne i bygningssektoren,
1. varamann fra gruppene arbeidsledere, merkantile og tekniske funksjonærer (med rullering innen gruppene fra valg til valg), og
2. varamann fra den arbeidstakerkategori hvor flertallet av de 10 ansattes representanter i bedrifts-

forsamlingen ved det enkelte valg finner det rimeligst å henlegge representasjonsoppgaver.

Partene er enige om at blir ikke denne forutsetning fulgt i praksis, skal spørsmålet om dispensasjon etter forskriftenes § 5 tas opp på nytt med Bedriftsdemokratimndda.

Til å redigere et referat fra konsernmøtet og å fungere som kontaktutvalg for det videre arbeid med gjennomføring av bedriftsdemokrati i konsernet, ble valgt:

Ola G. Tromsdal, Kolbjørn Haugen, Peder Myhre, Magne Aalberg og Eivind M. Fiske.

Skogn, 16. 2. 1973

Ola G. Tromsdal Kolbjørn Haugen
Peder Myhre Magne Aalberg
Eivind M. Fiske

* * *

80 år:

Martin Johansen	13/2 - 73
Hans Haugen	12/4 - 73
Augusta Gabrielsen	18/5 - 73
Kristian Svendsen	23/5 - 73

75 år:

Ragnvald Nesgård	16/2 - 73
Peder Husby	13/3 - 73
Ragnvald Malvik	19/4 - 73

70 år:

Leif Aune	25/5 - 73
-----------	-----------

60 år:

Håkon Nordbye	9/3 - 73
Kaare Guldberg	6/4 - 73
Aslaug Saksvik	7/4 - 73

50 år:

Alf Skjervold	11/4 - 73
Thor Larsen	18/5 - 73
Arne Vestmo	25/6 - 73

* * *

EDB-behandling på Ranheim

Operator foran EDB-maskinen i Skogn

Vi regner med at vår data-avdeling dateres tilbake til 1965 da vi fikk vårt hullkort-anlegg. Allerede da hadde vi planer om en videreutvikling i retning av overgang til EDB i løpet av en 5-årsperiode, idet vi var klar over at dette ville være tidens utvikling samtidig som vårt hullkortanlegg — som var kjøpt brukt — ville ha en begrenset levetid rent maskinelt.

Vi arbeidet konkret med våre EDB-planer i 1969 og 1970 med vurderinger om vi skulle ha et eget anlegg eller basere oss på kjøring hos et større service-byrå.

Forhandlingene om en sammenslutning med Nordenfjelske Treforedling A/S var imidlertid allerede i gang, og det var klart for oss at hvis disse førte til et resultat, ville EDB-behandling av alle mulige rapporter bli et typisk felt for integrering og samkjøring. Det ville derfor være galt av oss å

legge i vei med et opplegg på egen hånd, og saken ble inntil videre lagt på is.

Fusjonen med Nordenfjelske Treforedling A/S ble et faktum fra 1/1 1971, og utviklingen har vært rivende siden da.

Konsernledelsen tok straks fatt på EDB-siden, og installering av et tipp-topp moderne anlegg av typen IBM 370/135 kjøres i disse dager i gang i Skogn. Anlegget er relativt stort og koster i anskaffelse 5-6 mill. kroner og skal dekke hele konsernets databehandlingsbehov inklusive Divisjon Ranheim Papirfabrikk.

Rundt EDB-maskinen i Skogn er det bygget opp en hel stab av EDB-spesialister, og dataavdelingen består i dag av ca. 20 medarbeidere inklusive punchedamer. Det er meningen at disse spesialister skal bistå de forskjellige divisjoner i utviklingen av det videre EDB-arbeid. På Ranheim

skal vi imidlertid fortsatt ha vår lokale dataavdeling, hvilket fremgår noe senere av denne artikkel.

I det halvannet år som er gått siden fusjonen har økonomiavdelingene i konsernet arbeidet intenst med å harmonisere de forskjellige divisjoners kontoplaner, kalkylemodeller og terminologi slik at EDB-behandling av regnskaper og statistikker etc. kan skje etter samme lest.

Vi er nå kommet så langt at regnskapsrutinene for konsernet samkjøres over EDB-anlegget i Skogn fra 1/1 1973. I første omgang — dvs. i 1973 — skal dette gjøres på den «primitive» måten at vi skal punche våre hullkort på Ranheim — sende disse med jernbane til Skogn — hvorefter bearbeidelse av materialet skjer på EDB-maskinen. Regnskapene og alle rapportene som følger dermed sendes så tilbake til Ranheim pr. post.

Dette er imidlertid bare første skritt — mye mer står på programmet de nærmeste to år.

Fra nyttår 1974 planlegges det å ha våre lønnings- og fakturarutiner «på lufta» som det så populært heter. Dette populære uttrykket er imidlertid ganske virkelighetsnært i dette tilfelle, idet den transport mellom Ranheim og Skogn av registrerte data som i 1973 skal gå med jernbane/post — fra januar 1974 skal gå over telenettet.

På Ranheim skal vi nemlig installere en såkalt terminal, dvs. en mindre maskin som står i kontakt med hovedmaskinen på Skogn via en telefonlinje. Vi skal lese inn våre data på terminalen på Ranheim som transmitterer disse over telenettet til maskinen i Skogn. Denne foretar beregningene etter fastlagte programmer og sender resultatene tilbake til terminalen på Ranheim over telenettet. Terminalen skriver så automatisk ut våre rapporter hva enten det er fakturaer, lønningsslipper, regnskapsoversikter, bankgiro, utbetalingsblanketter eller inkasso-oppdrag.

Fordelen med terminalen er åpenbar, idet vi sparer tid. Spesielt fakturerings- og lønningsrutinene gjør dette nødvendig.

Etter hvert utover 1974 skal imidlertid terminalen og EDB-anlegget overta resten av de rutiner som kjø-

res på vårt hullkortanlegg. Dette er lagerregnskaper for råpapir og ferdigvarelager — rekvisita- og råvarelagre — reservedelsoversikter osv. I løpet av 1974 regner vi med at hullkortanlegget blir kastet ut etter 9 års tjeneste hos oss.

Planene for videreutvikling av EDB-rutiner stopper imidlertid ikke her. Det er trukket opp et program som omfatter EDB-behandling av vårt driftsregnskap med oppfølging mot våre budsjetter. I denne fase følger naturlig programmet for kalkyler av våre ordres — både for- og etterkalkyler.

Skuer vi litt videre, er det planer om å få EDB-messig behandling av våre oversikter over solgt og belagt kapasitet på de forskjellige maskiner. Ny teknikk er her inne i bildet med såkalte dataskjermer — dvs. en slags TV-skjermer som til enhver tid vil kunne fortelle oss stillingen i øyeblikket. Fortsettelsen av denne utvikling vil være en eller annen form for produksjonsplanlegging, uten at dette skal utdypes nærmere her.

Det vil forstås at vi er inne i en rivende utvikling over et bredt spekter i utnyttelsen av dette nymotens verktøy som heter EDB. Vi ser dette som et nødvendig ledd i den rasjonalisering som må til for å holde vår bedrift konkurransemessig på høyde til enhver tid.

T. Schjetne

De som gikk av med pensjon ved årsskiftet

Oskar Stene
Oskar Saksvik
Fridthjof Bjørnstad
Trygve Torgersen
Eivind Ahlberg
Erling Jakobsen
Lauritz Eriksen
Otto Stene
Halvdan Erlandsen
Ludvik Grytbak
Håkon Roel
Leif Aune
Halvdan Hårberg

*Sluttdato for alle
var 30. 12. 1972.*

Årsmøte i Ranheim Arbeidsmannsforening

Ranheim Arbeidsmannsforenings årsmøte ble holdt i Folkets Hus 10. februar under ledelse av formannen, Peder Myhre, som åpnet med å ønske den tallrike forsamling vel møtt.

Som vanlig ved foreningens årsmøter var forbundsledelsen i Oslo representert, også i år ved hovedkasserer Sverre Andresen.

Lokalet var pyntet til fest og Ranheim Mannskor var på plass med sin dirigent Arne Larsen, og ga til beste tre nummer: Kramer Johansens «Seiren følger våre faner, Sverre Jordans «La Norge fylle vårt hjerte», og «Vårvisen» av Einar Skjæråsen. Det hele gikk med presisjon og sikkerhet. Ranheim Mannskor fyller 40 år i år, og i den anledning overrakte Peder Myhre en gave til koret fra fagforeningen og blomster til dirigenten. I et kort innlegg takket formannen for gaven og sa bl. a. at koret gjerne tar på seg passende oppgaver.

Årsmøtet vedtok også å sende en blomsterhilsen til tre av foreningens medlemmer som ligger på sykehus. Det er Tormod Eriksen, Andor Kirkvold og Jakob Henriksen.

Styrets forslag til dagsorden ble enst. godkjent. Foreningens årsberetning, beretning fra Saltøya-komiteen og årsberetning fra foreningens studiarbeid ble alle av årsmøtet enst. godkjent.

Foreningens regnskap for 2. halvår 1972 ble referert og gjenomgått ved Myhre. Han refererte også foreningens revisjonsprotokoll. Arne Brekke fremla regnskap for Saltøya. Alle regnskaper var revidert og i orden, og det hele ble av årsmøtet enst. godkjent.

Det forelå 6 innkomne forslag. Ett om at foreningens forskjellige organer hver for seg og sammen skulle arbeide for en stadig større likhet mellom arbeidere og funksjonærer ble enst. vedtatt. Et forslag om at en i en eller annen form skulle søke å bortforpakte den dyrkbare delen av jorda på Saltøya ble også enst. vedtatt. Nå som vi har den fine ordningen med bedriftsavlønnet tillitsmann på hel dagtid, vedtok årsmøtet enst. styrets forslag om at formannsgodtgjørelsen

skulle utgå. Et forslag fra styret om regulering oppover av medlemskontingenten med kr. 1,00 pr. merke, ble også enst. vedtatt.

Et forslag om å si opp foreningens kollektive medlemsskap i Det norske Arbeiderparti fikk ikke det nødvendige flertall.

Et forslag, under nærmere angitte forutsetninger, om å gi en timelønn til Vietnam, som et ledd i den aksjon LO har gående, ble vedtatt.

Så gikk man over til valg. Dette har etterhvert blitt en maratonpost. Valgkomiteens formann — Arnfinn Knudsen — la frem kandidatlisten. Resultatet av valgene gjengis på annet sted i Ranheims-Nytt. Det skal bare nevnes her at Peder Myhre ble enstemmig gjenvalgt som formann, likeså kassereren, Rolf Barstad.

Ordet ble så git til forbundets representant, hovedkasserer Sverre Andresen. Han valgte denne gang å ta for seg den svære pris- og kostnadsstigning vi har hatt de senere år og fagbevegelsens og lønnstakernes stilling herunder. Han omtalte også oppgavene som fagbevegelsens tillitsmenn rundt om vil bli pålagt de nærmeste år med deltagelse i bedriftsforbudsforbudsprosessen ellers.

Siste post på Myhres dagseddel var servering av sodd og brus og flatbrød i B-salen. Her fikk årsmøtedeltakerne selskap med sine fruer og forloveder som tålmodig hadde ventet rundt i ganger og korridorer. Ved kaffen senere på kvelden delte forbundsrepresentanten ut kursbevis til de som hadde deltatt i foreningens studiearbeid det siste år. Det var ingen utdeling av forbundets gullmerke for 40 års medlemskap denne gang.

Til toner av Lundquist/Olsen gikk så dansen over tilje, og klokken var kommet ut i de små timer før det hele var over.

Organisasjonsmessig fungerer Ranheim Arbeidsmannsforening utmerket. Foruten de vanlige medlemsmøter og et spesialmøte om EF-saken, er det i 1972 holdt et vell av styremøter, delmøter med mannskaper

rundt om i de forskjellige avdelinger og forhandlingsmøter med bedriftsledelsen. Gjennom forhandlingsutvalget, bedriftsutvalget og de forskjellige underutvalg, lønns- og samarbeidsutvalget og systemet med verneombud, er det etter hvert skapt en stor kontaktflate mot eller til bedriftsledelsen.

Helt sentralt i dette bilde står selv sagt foreningens formann, og vi har vært oppe hos Myhre med noen spørsmål.

— Hva tror du vil bli de største sakene i kommende år?

— Det tror jeg blir arbeidet i lønns- og samarbeidsutvalget. Altså oppgaven med det nye lønssystemet og lønnsharmoniseringen, slik at det må bli til det best mulige for våre medlemmer. Videre tror jeg at foreningen bør engasjere seg sterkere når det gjelder utviklingen av husspørsmålet til de ansatte i bedriften.

— Vi opplever stadig, Myhre, at mellomsjiktet i bedriftsledelsen kaller inn arbeidere til møter uten at

Hovedkasserer i forbundet, Sverre Andresen, overrekker Rolf Barstad diplom for 20 års sammenhengende tillitmannsverk

Fra den festlige tilstelningen etter møtet. Fra v.: Leif Lund, fru Lund og Willy Rønning

fagforeningsledelsen er til stede. Kan vi få en kommentar til dette?

— Ikke annet enn at de nye samarbeidsformer som det nå etterhvert blir lagt opp til, er så vidt nye og ferske at ikke alle har greid å tilegne seg dem. Det tror jeg gjelder både arbeidere og deler av bedriftsledelsen.

— Utviklingen i retning bedriftskantine og/eller varmdrikkautomater er ikke kommet noe særlig nærmere sin løsning?

— Nei, men jeg er enig i at bedriftskantinen bør komme. Ellers vil jeg si at tiden og vanene forandrer seg fort. De mer eldre i dag tar med seg hjemmefra en skikkelig matpakke med drikke til. De unge i dag har hverken mat eller drikke med seg. Så det spørs om ikke både varmdrikk- og smørbrødautomater er noe å tenke på.

— Hvordan er situasjonen med hensyn til Folkets Hus? Vil eventuelt kommunen overta driften?

— Vi hadde for en tid siden en befarings av huset sammen med representanter fra kommunen, og de var meget interessert. Slik står nå saken for øyeblikket. Målet bør jo være en utvikling henimot et samfunnshus med svømmehall, bibliotek etc. og

med møtesaler av varierende størrelse, slik at det hele til sjuende og sist virkelig kan bli et samlingssted, en storstue for stedets folk.

— Hva synes du som fagforeningsmann om Ranheims-Nytt slik det er i dag?

— Jeg synes det er et fint og nyttig blad som informasjonsorgan, også ellers. Selv om vi nå opererer i et større konsern, håper jeg at det ikke vil forsvinne. Kanskje det burde komme litt oftere ut?

aw

✱

På Ranheim Arbeidsmannsforenings årsmøte som holdtes 10. februar, ble følgende valg foretatt:

Peder Myhre

Styre: Formann Peder Myhre, kasserer Rolf Barstad. Styremedlemmer: Arvid Wæraas, Willy Rønning, Arne Brekke, Harald Stavrum. Varamenn: Roar Flatås, Arnfinn Knudsen.

Merkeutdelere for avdelingene:

El.avd.: Per Bækken, A. Bjørkander
Lageret: Ole Blekkan, Einar M. Paulsen.

Hovedavd.: Gjermund Kirkvold,
Reidar Alstadvold, Jan Storli.

Sekkefabrikken: John Svendsen, Agnes Kambuås, Svend Nervik, Dagny Wikdahl.

Huggeri: Boye Moksnes, Harald Malvik, Arne Øyås.

Sellulosefabrikken: Sverre Jensen, Henry Skorstad, Erling Grytbakk, Finn Jakobsen.

Mek. verksted: Peder Punde, Ivar Dullum.

El.verksted: Arvid Skjervold
Snekkerverksted: Reidar Olsen, Henrik Amdahl.

Hylsev. Dagfinn Wikdahl.

Salen: Irene Wikdahl, Arnt Damli.
Bølgpapp: Johan Krognæs, Marie Haugan.

Stanseavd.: Arnulf Wikdahl.

Bedriftsutvalg: Peder Myhre, Erling Wik, Arvid Wæraas, Arnfinn Knudsen. — Varamenn: Arne Brekke, Willy Rønning, Åsmund Winther, Roar Flatås.

Juletreffestkomité: Egil Gipling, formann, Reidar Olsen, Georg Våden, Svend Nervik, Solfrid Våden, Karin Larsen, Gunnvor Kambuås.

Til å skrive foreningens 75-årsberetning ble valgt Arvid Wæraas.

Oversikt over valgte verneombud i bedriften.

Hovedverneombud: *Roy Eggen*

Mekanisk verksted: Odd Nilsen, varamann: Arild Marthinsen

Salen: Elin Skjervoldsmo, varamann: Eli Ebbesen

Hovedavd.: Reidar Alstadvold, Sverre Landrø, Finn Y. Johansen, — Varamenn: Erling Olsen, Idar Spets og Petter Rendalsvik.

Kokeri: Kåre Eggen, Henry Eggen, Alf Darell. — Varamenn: Åsmund Willy Hansen, Olaf Berg

Sodahus: Sverre Jensen, Johan Kirkvold, Olav Solem. — Varamenn: Severin Johansen, Finn Jakobsen og Kjønstad.

Sekkefabrikken: John Svendsen, Varamann: Steiner Lium.

El.avdelingen: Alf Paulsen, Bjørn Bjørnstad. — Varamenn: Øystein Solbakken, Louis Auran.

Snekkerv.: Reidar Olsen, varamann Ragnar Guldberg.

Transp.avd.: Ole Blekkan. Varamann Karl Dahl.

Huggeri: Karl Solem, Harald Malvik, Arne Øyås. - Varamann: Boye Moksnes.

Bølgepapp: Johan Krognæs. - Varamann Johan Kambuås.

Stanseavd.: Arnulf Wikdahl. - Varamann Borge Larsen.

Feriehjemskomite: Arne Brekke formann, Kåre Kvam, Alf Solheim, Johanne Hårberg, Ivar Dullum, Eldbjørg Kristiansen, Knut Wikdahl.

Valgkomite: Arnfinn Knutsen, form., Leif Lund, Arnulf Wikdahl, Johan Kirkvold, Knut Wikdahl, Eldbjørg Kristiansen.

Representanter A.O.F.: Erling Wiik, P. B. Moen, Egil Gipling.

Studieutvalg: Erling Wiik, formann, Ole Blekkan, Jens Paulsen, P. B. Moen.

Representant — hus for eldre: Kristian Ebbesen, varamann Karl Johnsen.

Kommisjonær: Edvin Kristensen, Varamann: Kjell Johansen.

Repr. 17. mai-komite: Dagny Wikdahl

1. mai-komite: Sverre Landrø, form., Louis Auran, Egil Solheim, Einar M. Paulsen, Svend Werkland.

Repr. til Arbeider-Avisa's årsmøte: Agnes Kambuås, Erling Wiik, Arvid Wæraas. Varamenn: Eldbjørg Kristiansen, Asbjørn Johansen og Arnfinn Knutsen.

Samarbeidsutvalg for treforedlingen i Trøndelag: Peder Myhre, Erling Wiik, Borge Larsen, Jorulf Risholt.

Repr. til Trondheim Arbeiderparti: Peder Myhre, Erling Wiik, Arvid Wæraas. Varamenn: Arnfinn Knutsen, Arne Brekke, Asbjørn Renå.

Forsikringsutvalg: Rolf Barstad, Per Bekken, Erling Gjerstad, - Varamann Kjell Johansen.

Fanebærere: Sverre Landrø, Kjell Johansen, Odd Darell.

Fanevakter: Gjermund Kirkvold, Rolf Walberg, Solfrid Våden, Karin Larsen.

Revisorer: Louis Auran, Hermann Skjervold. - Varamenn: Per Bekken, Ingvar Amundsen.

Repr. til Samorg.: Roar Flatås, Knut Wikdahl, Svend Werkland.

Statistikkførere: Form. Jens Nervik

Kreppmaskin: Kaare Guldberg

Risbindere: Sissel Grønnesby

Krepprullere: Thorbjørn Gjengstø

Sellulosen: Kåre Eggen

Sekkehylsen: John Svendsen

Mek. verksted: Odd Nilsen

Hovedavd.: Finn Yngve Johansen

Pakkerne: Torleif Hammer

Klistermaskin: Ingvald Fossum

Bunnlegger: Steiner Lium

Lasterampen: P. O. Rønning

VERNEARBEIDET 1972

1972 har på mange måter gitt vernearbeidet en ny giv, og årsakene til dette er flere.. At vernelederen nå har dette som sin hovedoppgave er jo en stor fordel. Han får nå mer tid til å følge opp dette arbeid, som faktisk mer eller mindre berører oss alle ved bedriften. Koordinering og samarbeid er blitt bedre, og må bli enda bedre når vi alle legger godviljen til.

Selv om antall skader er de samme som i 1971, har vi heldigvis ikke hatt

noen alvorlige skader med lange fravær. Vi har hatt mange småskader med intet fravær og noen med korte fravær.

Det som drar ned statistikken er en stor skade i 1971 som også forårsaket fravær i hele 1971, pluss en skade i 1972 med 75 dagers fravær.

I alt har vi hatt 52 skader som til sammen har forårsaket 894 fraværsdager. Hvis vi regner et gjennomsnittlig antall ansatte i 1973 på 750,

blir dette tross alt ikke så stort fravær på grunn av skader. Fraværet p. g. a. skader utgjør ca. 0.5 prosent.

Et stort lyspunkt er interessen for personlig verneutstyr, og da i første rekke vernesko og ørebeskyttelser. Av vernesko er det solgt 442 par hvor bedriften subsidierer med kr. 21,00 pr. par, det blir tilsammen kr. 9283.—

Av øreklokker er utlevert 274 stk. Dette er langt flere enn noe år tidligere. Dessuten er det utdelt briller, hansker, hjelmer osv., og alt verneutstyr unnatt vernesko er gratis.

I året er gått 12 vernerunder, og alle avdelinger er besøkt 2 ganger. Dessuten har hovedverneombud og verneleder vært i stadig kontakt med verneombudene og ellers innsisert avdelingene mellom vernerundene.

Samarbeidet innen verneutvalget, verneombudene og alle som på en eller annen måte kommer i kontakt med vernearbeidet — er godt, og jeg henstiller til alle å støtte opp om dette viktige arbeid for oss alle ved bedriften.

Da jeg fra 1. mai går over i pensjonistenes rekke, benytter jeg denne anledning til å takke alle som har vært meg behjelpelig i dette arbeid. Jeg håper at min etterfølger får den samme hjelp og støtte som jeg har fått.

Trygghet gir trivsel, derfor la vernearbeidet få en sentral plass hos alle ansatte i bedriften.

Tormod Barstad
verneleder

HELSESTELL

Jeg har nå virket som bedriftslege i vel ett år og synes jeg er kommet godt i gang, og håper å ha kunnet videreføre det utmerkede arbeid som min forgjenger, dr. Odd Smith, utførte. Noen forandringer er det nok blitt. Litt uheldig er det vel at jeg hittil bare har kunnet avse én dag på fabrikkene — to dager hadde vært bedre. Helst skulle det også vært et par timer til pr. uke, men foreløpig lar dette seg vanskelig ordne. Noen synes derfor kanskje at det er lang tid mellom innkallingene. For de fleste i alderen mellom 20 og 40 år må det nok regnes med ca. 2 år mellom hver gang. De eldre håper vi å kunne innkalle noe oftere.

En stor forbedring er det at vi har fått en bedriftssøster på heltidsarbeid. Det er nok noe vi alle vil merke på mange måter.

Selv synes jeg at ordningen med månedlige inspeksjonsrunder med vernesjefen, T. Barstad, medlemmer av verneutvalget, bedriftssøster og bedriftslege er overordentlig god. Den gir kontakt som er verdifull for begge parter. En blir kjent på de enkelte steder, og den stedlige verneombudsmann og andre som arbeider

på stedet kan komme med direkte henvendelser. Når det gjelder forbedringer innen verneområdet så er jo dette ofte en innviklet prosess hvor mange synspunkter kommer inn — praktiske, tekniske, økonomiske — og spørsmål om tid til å utføre slikt arbeid. På disse felter har vernesjefen gjort et overordentlig verdifullt arbeid.

På ett felt er det imidlertid ofte lite som kan gjøres av de som arbeider i vernesektoren — nemlig det personlige vern. En kan påpeke verdien av å beskytte seg, men hvis dette ikke etterfølges av den enkelte, hjelper det lite hvor mye en enn doserer. Ved denne anledning vil jeg spesielt komme inn på beskyttelsen av høreganget. Til slik beskyttelse av hørselen finnes det forskjellige typer, og disse kan alle få utlevert på anmodning. På dette område sviktes det nok av både den ene og den andre. Jeg vil derfor i den anledning komme litt inn på vår hørselsfunksjon.

Vårt høreorgan består grovt sett av 4 deler:

1. Det ytre øre med øregang som leder lyden mot trommehinnen.

2. Mellomøret, hvor de svingninger lydbølgene fremkaller i trommehinnen ved hjelp av de små øreben overføres til det indre øre.
3. Det indre øre består av sneglehuset som er organet for hørselen, og buegangene som tjener som balanseorgan. I sneglehuset er det en membran som snor seg oppgjennom dette, og på denne sitter ca. 30.000 små sanseceller som ved nervefibre som samles i hørselsnerven, er forbundet med den sentrale del av hørselsorganet.
4. Dette sentrale hørselssenter ligger i hjernens tinningslapp.

Når væsken i dette sneglehuset settes i svingninger ved hjelp av ørebenene, vil disse bølgene irritere de forskjellige sanseceller alt etter hvilken svingning (frekvens) de er innstilt på. Disse sansecellene sender så små elektriske impulser sentralt innover til høresentret i hjernen. En regner med at disse sansecellene kan oppfatte frekvenser fra 20 såkalte hertz (måleenhet for frekvens) og opp til 20.000 hertz. Imidlertid er det ikke bare svingetallet – frekvensen – som har betydning for hørselen, men også styrken på den. For å uttrykke og gradere styrken, har en laget en lydstyrkeskala som er oppdelt i det som vi kaller decibel. En decibel er en lydstyrke som vi så vidt kan oppfatte, og lydstyrke på 120–130 decibel er sterkt ubehagelig, ja smertefull.

Larm er forstyrrende lyd, uansett hvilken lydstyrke eller opprinnelse den har, og den måler vi også i decibel. Blir en utsatt for larm i lengere tid, vil de små sanseceller i snegle-

huset ødelegges, og da først de celler som oppfatter de høyere toner. Ødelegges en gang disse, kan de ikke erstattes av nye celler. Heller ikke hjelper det med noe som helst høreapparat. Skaden er uopprettelig. Derfor må en begynne å bruke hørselvern med en gang ved arbeidssteder som har høyt støynivå. Skaden vil selvfølgelig komme forttere jo kraftigere lyden er, hvor vedvarende den er og etter hvor lang tid en er utsatt for den ad gangen.

I boliger regner en med at larm over 50 decibel om dagen, 35 db om natten ikke bør forekomme. Lydstyrker over 70 db kan skade hørselcellene. Skaden kommer gradvis, ofte slik at en ikke merker det før den er betydelig. Mange arbeidere vil si at larmen ikke er så ille (motsatt nyan-satte), de har vennet seg til larmen. I dette tilfelle er tilvenningen en slett egenskap, fordi den berøver vedkommende et varselssignal for skadelige innvirkninger.

Når en da vet at det er få steder i fabrikken som har larmnivå under 70 decibel, at faktisk de fleste steder ligger på omkring 80–90 decibel, så forstår en hvor nødvendig det er å bruke ørevern helt fra første stund. Har en til å begynne vansker med å bruke ørevern, får en prøve å venne seg til det ved å bruke det i kortere tid og så øke etterhvert. Og her er det da at verneleder, formann, arbeidsleder og eldre ansatte har sin store betydning som godt eksempel og rådgiver.

Til slutt: Min appell er altså denne:
Bruk hørselvern — det er til ditt eget beste! *Bedriftslegen*

KORT OM KORT

Året har to høydepunkter for de bridge-interesserte i Skogn og på Ranheim — lagkampene hver vår og høst.

Den første kampen gikk av stabelen i mars 1971, og Skogn vant. Før den andre kampen skjenket Skogn en vandrepokal til turneringen. Denne går til det lag som etter 6 kamper har høyest poengsum totalt. Nå gjenstår tre kamper, og Skogn leder med runde 100 poeng.

Resultatet av kampene hittil:

Dato	Spillested	Skogn	Ranh.
4/11 - 71	Skogn	2610	2230
15/3 - 72	Ranheim	2410	2430
10/11 - 72	Skogn	3038	3298
Pokalpoeng:		8058	7958

Neste kamp spilles på Ranheim 6. april. Det blir barometerturnering, slik at spillerne til enhver tid vil kunne se stillingen for hvert par og for lagene totalt. OHN

ORGANISASJONSENDRINGER

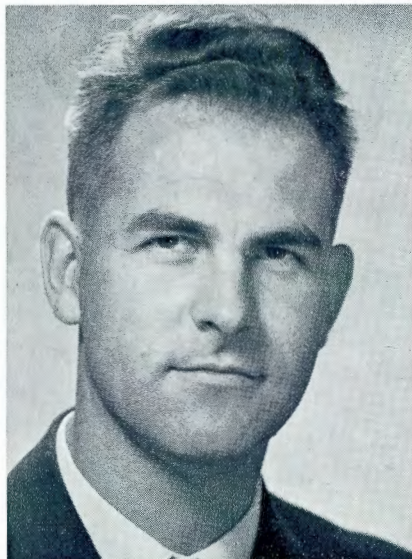
Audun Møller

Overingeniør Audun Møller ønsker å trekke seg tilbake fra aktiv tjeneste ved årets utgang ved oppnådd 65 års alder og etter 40 års tjeneste ved bedriften.

Geir Sollesnes

Som ny overingeniør med virkning fra 1. januar 1974 er utnevnt konstruksjonssjef Geir Sollesnes. Samtidig vil ansvarsområdene for overingeniørene Borhaug og Sollesnes bli:

Gunnar Borhaug

Overingeniør Borhaug vil få følgende ansvarsområde:

Cellulosefabrikk, papirfabrikk, omrulling, rullpakkeri og transportavdeling.

Overingeniør Sollesnes får følgende ansvarsområde:

Etterbehandlingsavdeling, sekkefabrikk og emballasjeavdelinger.

Konstruksjonssjef Sollesnes vil i tiden fremover og frem til årets utgang ved siden av sine nåværende gjøremål arbeide som assistent for overingeniør Møller med det spesielle oppdrag å utrede den fremtidige administrasjonsordning i sekkefabrikken.

Gudmund Haavi

Fra 1/1 1974 vil rasjonaliseringsavdeling og konstruksjonsavdeling bli slått sammen under ledelse av rasjonaliseringssjef Gudmund Haavi.

*pr. pr. Norske Skogindustrier A.S.
Divisjon Ranheim Papirfabrikk
Fredrik Kiær*

Årsmøtet i „FIBER'N"

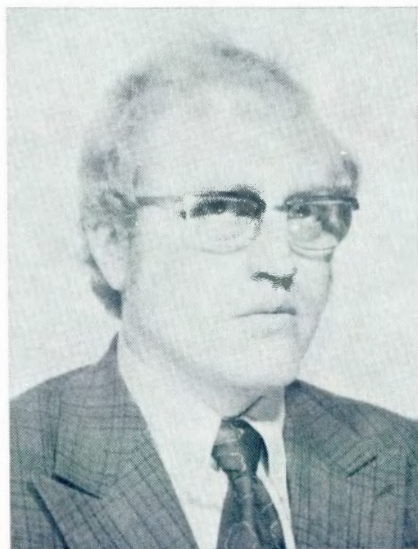
ble holdt 15. februar i Fykenborg på Reppe. Da oppmøtet på de ordinære Fiber'n-møter hadde vært labert i lengere tid, valgte man denne gang å satse på et mer aktuelt program, og man hadde derfor innbudt siviling. Blakstad fra Byplankontoret og arkitekt Voll fra firmaet Rødahl & Voll til å holde foredrag. Den første har Ranheimsområdet som spesielt arbeids- og planleggingsfelt, og sistnevnte er engasjert av Block Watne til å utarbeide det etter hvert velkjente Reppe-prosjektet.

Til tross for en måneds forhåndsvelvillighet meldte arkitekt Voll avbud i siste liten og sendte i stedet sin kvinnelige arkitekt, som tydeligvis på kort varsel og med minimal anled-

ning til forberedelse måtte tre inn med sitt foredrag. Da hun samtidig trolig var minst like opptatt av å komme av gårde til en eller annen selskapelighet som av å gi en grundig orientering, skal vi slutte referatet av hennes foredrag her.

Sivilingeniør Blakstad imponerte med solid lokalkunnskap da han orienterte om planleggingen for Ranheimsområdet, og han trakk også fram en rekke generelle problemer som knytter seg til utbyggingen i hele området og på Reppe spesielt. Flere av oss satt nok etter foredrag og diskusjon igjen med en følelse av at mange hinder skal forseres før Reppe-prosjektet er blitt en realitet. Vi skal kort nevne de viktigste:

1. Ranheimsområdet skal ifølge generalplanen ikke planmessig utbygges før fra 1980. Dette innbyr ikke til noen frivillig innsats fra kommunens side på nåværende tidspunkt.
2. Midt gjennom det tenkte boligområde på Reppe er det planlagt en avlastningsvei som deler området i to. Man vil få store vanskeligheter med å bevege Byplankontoret til å legge om traséen, selv om dette burde la seg gjøre.

Steinar Søggen

Ragnhild Iversen

Fra 1. februar 1973 er sykepleier Ragnhild Iversen ansatt av Norske Skogindustrier A.S. - Divisjon Ran-

heim Papirfabrikk som bedriftssøster i heldagsstilling.

Ranheim Papirfabrikk og Ranheim Sanitetsforening har i mange år delt sykepleier, hun har vært sanitetsforeningens søster en halv uke og bedriftssøster en halv uke, en ordning som har omfattet sykepleie for Ranheim skolekrets.

Ranheim Sanitetsforening har fra 1. februar 1973 ansatt hjelpepleier Gudrun Sæther som hjemmesykepleier i halv stilling. Alle i Ranheim skolekrets som har behov for sykepleie kan henvende seg til søster Gudrun Sæther, Presthusveien. I den første tiden må henvendelser skje gjennom søster Ragnhild, da søster Gudrun ikke har telefon hjemme.

Angående husmorkontrollen blir det ingen forandring, da den fortsatt skal holde til i fabrikkens legeskantorer under ledelse av lege Odd Castberg og sykepleier Ragnhild Iversen.

Vi takker Norske Skogindustrier A.S. - Divisjon Ranheim Papirfabrikk for det gode samarbeid i 20 år, som har vært til det beste for stedets befolkning, bedriften og sanitetsforeningen.

Emmy Olsson
formann

3. Restriksjonene mot kloakkutslipp blir stadig strengere, og Reppeprosjektet vil vanskelig godkjennes uten samtidig bygging av renseanlegg for kloakk.

4. Det knytter seg mange problemer til å få realisert prosjektet innenfor en forsvarlig økonomisk ramme — og samtidig aksellerer byggeutgiftene og gjør rammen relativt mindre fra år til år.

Det skal derfor både stort initiativ og mye velvillighet til for å gjennomføre Reppeprosjektet.

Nok om det — nesten 60 medlemmer fulgte interessert med i redegjørelsen, og flere ga sitt besyv med i diskusjonen etterpå.

Ellers ble nytt styre valgt i henhold til valgkomiteens innstilling. På egne og Quenilds vegne takket Barstad av som komiteemedlem, og to av «Fi-

ber'n»s mest trofaste satte dermed punktum for et langvarig aktivt virke innenfor foreningen.

Spørreunden med Kiær ble denne gangen noe innkortet p.g.a. tettpakket program, men den har utviklet seg til å bli en fast og positiv post som bidrar til å øke vår kunnskap om vår bedrifts aktuelle situasjon til enhver tid.

Nevnes bør også god mat og en times dans til variert trekkspillmusikk etter møtets slutt.

Nafstad ble under møtet takket for rosverdig innsats som formann, og vi håper at det nye styre under Søgns ledelse kan følge opp med samme initiativ.

Styresammensetningen ble slik:

Søgns, formann, Unni Ørndahl, sekretær, Bjørn Stensen, kasserer, Harald Myrholt, varamann.

HM

PENSJONISTER

Tormod Barstad 67 år 2. mai

Tormod Barstad hører til dem som markerer seg i terrenget, og han holdt seg ikke tilbake da talentene ble utdelt. Siden har han ligget fram-på med hele brystkassa og kjørt på for fullt. Uansett hvilken oppgave Barstad tar fatt på, den være ham pålagt eller selvvalgt, går han løs på den med fryd og glede — og fullfører i ypperlig stil. Selv sier han at han hver eneste dag har gledet seg til å gå på arbeidet uansett hva jobben har bestått i. Uttalelsen gir i grunnen en god karakteristikk av Tormods syn på livet. Hans karriere i arbeidslivet har vært en jevn stigning fra han som 14-åring begynte å lempe flis i fjæra og til han i 1959 ble utnevnt til papirmester. Så har han da også bevisst arbeidet på sin utdanning gjennom kursvirksomhet og utnyttelse av vunne erfaringer. Hvor mange kurs han har gjennomgått i bedriftens regi og på eget initiativ, har vi ikke tall på, men de er legio.

Det sier seg selv at Barstad har dyrket mange interesser ved siden av arbeidet. Så vel innen idretts- som

musikkliv har han gjort seg bemerket. Aktiv skihopper i 30 år, utøvende musiker i 40 og sanger i 10 år.

Barstad er en utpreget organisator og administrator, og har da selv sagt innehatt tillitsverv innen forskjellige organisasjoner i tillegg til de ovennevnte. Han har bl. a. vært formann i R.I.L., Ranheim Musikkforening, Trøndelag Hornmusikkforbund og i «Fiber'n».

Barstad er et overskuddsmenneske av de sjeldne. Og får du med deg n' Tormod på en tilstelning, er suksessen sikret. Han organiserer, tilrettelegger og får stemningen opp når det hele avvikles..

Barstad ble tildelt Norges Vels medalje for lang og tro tjeneste i 1959, og i 1971 ble hans bryst smykket med Kongens fortjenstmedalje, noe han satte stor pris på og ikke unnlot å fortelle Hans Majestet under et besøk på slottet.

Når Barstad trekker seg tilbake, har vi inntrykk av at det med ham også forsvinner noe som vi i vår oppjagede tid vanskelig finner plass for.

Birger Olsson 68 år 14. mai

Birger Olsson kom ganske tidlig inn på det området som skulle bli hans virkefelt gjennom nærmere 50 år, nemlig kontrollen av de kjemiske prosesser. Til å begynne med deltok han i produksjonsprosessen, idet han sørget for at kvisten via kollergangene fant veien tilbake til primamassen. Til sine tider fikk han prøve seg som analytiker, og i 1926 ble han fast ansatt på laboratoriet, som den gang befant seg i kontorbygningens 2. etasje. Etter noen år ble nye lokaler innredet nede i papirfabrikken, og utstyret ble supplert med apparatur av ymse slag.

Olsson egnet seg meget vel for den jobben han hadde overtatt. Han har evnen til systematisk og nøyaktig arbeid, og han gir seg ikke før han har full greie på det som foregår i kolber og glass i de enkelte tilfeller. For hver eneste analyse han har utført gjennom alle disse årene har han samvittighetsfull notert i detalj så vel fremgangsmåte som de kjemiske reaksjoner som danner grunnlaget for analysene. Hans notater kan vel nærmest betraktes som en lærebok i ana-

lytisk virksomhet for sulfatindustrien. Olssons hjertesak gjennom alle år har vært avholdsbevegelsen, hvor han har nedlagt et stort arbeid. Likeledes er han medlem av Tempelridderordenen.

Som industrivernets energiske sanitetsleder gjennom 33 år har han gjort en innsats som det står respekt av, og han kan ved sin fratrede overlevere en meget effektiv og veltrimmet avdeling.

Olsson har lagt forholdene vel til rette for pensjonisttilværelsen. Han bygde hus i 1951, og for 8 år siden kom det bil i garasjen. Det første han kommer til å gjøre når det siste reagensglasset er tømt, er å starte opp sin VW med kurs for Geilo, hvor bestemor og bestefar er ventet. Senere blir det turer til steder hvor man tidligere ikke har vært. I det hele tatt, han legger opp til en trivelig tilværelse.

Birger Olsson ble tildelt Norges Vels medalje for lang og tro tjeneste i 1949, og i 1971 ble han dekorert med Kongens fortjenstmedalje.

A. M.

70 år

Leif Aune, som fyller 70 år 25. mai, er født på Ranheim, men vokste opp på Charlottenlund, for så å komme tilbake til Ranheim igjen i 30-årsalderen.

Eter konfirmasjonen var det å melde seg på i arbeidslivet, men det var jo ikke bare å ta seg jobb i den tiden, det var ikke alltid det var noe som bød seg. De første årene ble det mest gårdsarbeid avløst av en periode i gartnerfaget. Arbeidet var all right i og for seg, men betalingen var heller skral, og vanligvis var virksomheten begrenset til den varme årstid. Fra tid til annen ble det avløserjobber i fabrikken, men først i 1940 fikk Aune fast ansettelse, og da som utarbeider på rampen. Der ble det tunge løft, men for en bjørn som Aune gikk det glatt å håndtere trilla selv om rullene var aldri så store. Etter krigen begynte truckene i stigende utstrekning å overta transporten, men denne ut-

EN HYGGELIG PRAT MED EN AV VÅRE PENSJONISTER

Den 18. desember 1972 fylte *Einar Thingstad* 85 år.

Jeg håper han tilgir oss denne noe forsinkede gratulasjon, men pensjonistenes antall vokser år for år, og ved utgangen av 1973 regner vi med at bedriften får ca. 140 pensjonister, og det er mye i en bedrift.

P.g.a. at pensjonsalderen er nedsatt til 67 år fra 1. januar 1973, får vi ca. 30 nye pensjonister i år.

Jeg synes alltid det er hyggelig å få prate med våre veteraner, og praten med Einar Thingstad og frue var sannelig besøket verd.

Bortsett fra gikt — reumatisme og annet småtteri som følger med alderdommen — er de fornøyd med pensjonisttilværelsen. Kona fyller også snart 85 år. Begge er åndsfriske og prater friskt om både gamle dager og det som rører seg i samfunnet i dag.

Begge er de ivrige lesere av *Ranheims-Nytt* (og det har jeg inntrykk av at alle pensjonister er) og det beviser at de fremdeles er interessert i det som foregår i bedriften.

viklingen har ikke Aune fått noen glede av. Det falt i hans lodd å ta seg av det som truckene levnet, og han håndterte sin trille til siste slutt, selv om det egentlig var forutsetningen at han skulle overta motorisert utstyr. Men stadig vekk ble det behov for hans innsats i den gamle sektor, og sin vane tro var han alltid villig til å overta igjen, til tross for at det nok var ikke så lite av en påkjenning for ham i den senere tid.

Aune er en utpreget hjemmets mann, for hvem det å sørge vel for sine alltid har kommet i første rekke. I 1951 skaffet han seg eget hus, og la forholdene ennå bedre til rette for familiens trivsel. Som pensjonist vil nok hans virksomhet fortsatt konsentrere seg om hus og hage, som han har så stor glede av å stelle og ordne med.

A. M.

Thingstad kom til Ranheim i 1913 etter å ha prøvd seg på litt av hvert, som skogsarbeider, tømmerfløter, gruvearbeider, jernbaneslusk osv.

Den første tiden på Ranheim synes han var fæl — på grunn av lukta. Men forholdene for øvrig var så gode at han ble i ro, og det angrer han ikke på.

Han giftet seg i 1915 og bygde seg hus i 1925, så han regner seg som ekte ranheimsbbygg.

De har fire barn, som alle er i nærheten og besøker dem ofte.

Thingstad har hele tiden vært politisk interessert, og da spesielt i fagforeningsarbeidet. Han var formann i Ranheim Arbeidsmannsforening fra 1945 til 1950, og var med og bygde opp alt som lå nede og ødelagt i krigens år 1940—1945. Han var også med og bygde opp produksjonsutvalget ved bedriften og har ellers interessert seg for alt som rører seg på Ranheim.

Jeg ønsker disse to hyggelige mennesker alt godt på deres gamle dager.

TB

BEDRIFTSBRANNVERNET

Fra brannen 5. juli 1972

Vårt bedriftsbrannvern er ingen nykomling. Det ble etablert og kom i sving allerede i 1941. Siden da har det — som naturlig er — vært en fullstendig utskifting av mannskaper.

Det var daværende byggmester Johnsen som ble den første brannvernleder. Etter ham overtok John Guldberg, og etter ham igjen Peder Stamnes. Idag er det Johan Saksvik som leder korpset.

Den røde hane har galt flere ganger ved vår bedrift, og den største brannen rammet bedriften i fjor sommer — to dager før fellesferien — da papirlageret brente. Av større branner ellers kan nevnes en i 1957, da ca. 1000 favner flisved på lagerplassen nord for Løkka gikk opp i flammer. Det var den gang lagret flere tusen favner flisved der nede, og det hele kunne ha utviklet seg til et kjempebål. Driften i fabrikken ble stanset, slik at mest mulig folk kunne bli satt inn for å bekjempe ilden.

En annen brann som kunne ha utviklet seg til noe forferdelig var brannen i herregarderoben i papirfabrik-

kens 2. etasje i 1960, da hele garderoben sto i et eneste flammehav.

Vårt bedriftsvern har vel etter hvert funnet sin form og rytme. De enkelte mannskaper blir kalt inn til øvelse hver 3. uke, med 2 timer hver gang, hele året igjennom, og med et lengere opphold om sommeren. Man møter da opp på brannstasjonen nede på huggeriet, og øvelsene er lagt opp slik at man tenker seg at det brenner der eller der, i den eller den avdeling i fabrikken, og at det hele har utviklet seg slik og slik. Man rykker da ut med slanger og utstyr ellers og angriper «ilden», slik man tror man ville ha gjort hvis det hadde vært alvor. Dette for å få best mulig kjennskap til forholdene på de enkelte avdelinger rundt om i bedriften, få kjennskap til kummer, hydranter og slangeuttak ellers, avstander og alt mulig slikt.

Ellers kontrolleres utstyret på brannstasjonen og det som finnes rundt om i fabrikken. Sanitetsleder Birger Olsson har timer i førstehjelp, det blir kjørt instruksjonsfilmer osv.

Alt ledes utmerket av brannvernleder Johan Saksvik og hans nestkommanderende, Petter Eriksen. Alt med et passende innslag av humor. En gang i året — det er siste øvelse før jul — legges det opp til en større fellesøvelse hvor også bedriftssanitetet deltar og hvor brannmester Strand fra Trondheim brannvesen er med som observatør og kritiker. Etter en slik øvelse samles man i spisesalen, mek. verksted, hvor bedriften spanderer kaffe, snitter og brus. Her blir så den gjennomgatte øvelse drøftet i detalj, hva som ble gjort riktig og galt og alt slikt. Her kan det også passende nevnes at det er ingen hemmelighet at vårt brannvern nyter stor respekt og anerkjennelse hos sine profesjonelle kolleger i Trondheim brannvesen.

Siden vi nå endelig ser oss i stand til å begå et stykke om vårt brannvern, så kan vi ikke unnlate å nevne Ole Kirkvold, som har vært med fra starten og frem til utgangen av 1972. 31 år — det er en rekord som blir vanskelig å slå. (Tilgi meg, Ola — du sa riktignok at det ikke skulle sies noe om dette.)

For oppmøte til brannvernøvelser betaler bedriften kr. 15,— pr. time. For en tid siden fikk alle mannskaper nytt og fint personlig utstyr, — ny hjelm, ny «dress», hansker og gummistøvler, så denne del av tjenesten er ganske tilfredsstillende. Kunne en så i løpet av året få et nytt og bedre sted for brannstasjonen ville alt ha blitt ennå bedre. Nåværende sted er mildt sagt lite egnet.

Det er som sagt Johan Saksvik som i dag leder det og som hver 3. uke

sender ut sin vennlige innbydelse til brannvernøvelse. Vi har oppsøkt ham ute i bølgepappen med noen spørsmål.

— Hva er det største problem for bedriftsbrannvernet i dag?

— Det er å få et stabilt mannskap. Gjennomtrekken er for stor. Folk slutter jo nesten før de får begynt.

— Hvor har vi de mest sårbare punkter i bedriften når det gjelder utvikling av brann?

— Det er sannelig vanskelig å svare på. Vi trodde jo at papirlageret ikke var særlig sårbart. Men der brant det jo som bare det. Den samme mening hadde forresten Trondheim brannvesen også.

— Er det noe spesielt brannvern-utstyr du kunne tenke deg å ha?

— Det kunne kanskje ha vært et stasjonært skumsprøyteapparat. Jeg så et på en demonstrasjon for brannvernmateriell. Det dekket 240 kvm i minuttet. Men det er dyrt. Ellers burde vi ha skiftet ut våre våre tunge stendere med en langt lettere type av lettmetall.

Brannvesenets problembarne gjennom årrekker har vært «Rasja», fyllplassen nede i fjæra. Etter en selv-antennelse kunne den stå og ryke og ose nærmest på døgnvis i strekk som en slags lokal Vestmannaøy.

— Men nå har «Rasja» holdt seg i ro en tid?

— Ja, den har det. Det ble bedre etter at man begynte å sortere avfallet der nede. Det er heller ikke så mye privat avfall, bilvrak og slikt som lager luftrom og dermed større mulighet for antennelse.

aw

Bedriftsidrett

Håndballsesongen 1971-72

Ranheim Kraft stilte med to lag i bedriftsserien i håndball for herrer. Vårt beste lag ble til slutt nr. 4 på tabellen med 12 poeng. 6 seirer og 3 tap med en målforskjell på 103—74.

Vårt 2. lag fikk 7 poeng med 3 seirer, 1 uavgjort kamp og 3 tap. Målforskjellen var 46—50.

Fotballsesongen 1972

Som de siste år stilte vi med 2 lag i bedriftsserien i fotball. Vårt 1. lag, som er det lag som har holdt seg lengst i 1. divisjon, måtte etter sesongen gå den tunge vei ned i 2 divisjon. Vårt 1. lag med Agnar Olsen som leder fikk 9 poeng med 3 seire, 3 uavgjort og 7 tap. Målforskjell 18—26.

Laget hadde en del mannskapsproblemer og måtte i flere avgjørende kamper stille med for lite mannskap.

Vårt 2. lag som spilte i 4. divisjon med Knut Lervik som leder, hadde en fin sesong med meget fint og stabilt mannskap. Laget hadde faktisk 100 prosent oppmøte til hver kamp.

2.-laget fikk 13 poeng, 6 seire 1 uavgjort og 5 tapte kamper.

Håndballsesongen 1972-73

I vinterens serie i bedriftshåndball har vi dessverre bare med ett lag.

Serien er ennå ikke ferdigspilt, men laget har hittil 6 poeng, 3 seirer og 4 tap med målforskjellen 46-54.

K. L.

Skyting

Den årlige pokalskyting mot Malvik Skytterlag ble i høst begunstiget med fint vær og gode forhold. Del-takelsen fra Ranheim Kraft var svak — 10 mann.

Resultatene ble gode, men «malvik-ingen» ble for sterk for oss og vant med 1104 pt mot Ranheim Kraft 1056.

Innlagt i denne konkurransen var også bedriftsmesterskapet, og det ble i år vunnet av Helge Lyngen med 193 pt.

2 Sverre Holberg	193 pt
3 K. Bjørvik	191 »
4 E. Kvarme	186 »
5 G. Winther	175 »

B.a.

DAMEHÅNDBALL 1972/73

Starten på året var vel svak med 3 tap på de 3 første kampene.

Dette skyldes at nokså mange spillere sluttet og delvis noe dårlig trening. Men dette har rettet på seg, og vi lå vel på toppen av vår formkurve da vi slo Sentralsykehuset 6-4. Foran denne kampen var vi regnet som «lett bytte». (Vi va itj det!)

Vi ligger nå på 5. plass av 10 lag, og har ennå 2 kamper å avansere på, så muligheten er ennå til stede for en pen plassering.

G. K.

Ranheims revyer

Gamle revy-viser

Gamle viser blir som nye. Eller kanskje det ikke var viser at denne sentens var myntet på. Det får så være. Denne gang er det i hvert fall viser det gjelder. Og det er mange å ta av, selv om vi stort sett hittil har holdt oss til klubben «Fuskeren»s repertoar.

Redaktøren sa at dette nr. av Ranheims-Nytt har med stoff om brann og brannvern. Det er som skreddersydd når det gjelder de to visene som er tiltenkt plass i dette nummer.

For å holde oss til den hjemlige arena først vil vi presentere en vise fra den tid Strinda kommune hadde

sitt brannvesen. Altså før vi ble okkupert av Trondheim. Det er med vemod vi tenker tilbake på den tid.

Så var det utenriks, fra årene før anen verdenskrig. Vi kommer her med en vise om høyere diplomati slik som det artet seg den gang. Når det gjelder diplomati er det omtrent like ens i dag også, dessverre. Visen er om Chamberlain, den britiske statsminister som forhandlet med Hitler i München. Det var kanskje Chamberlains håp at disse forhandlingene skulle hindre at verden kom i brann. Vi vet hva som skjedde. Den som ble lurt var Chamberlain. Men den som ble lurt til slutt var Hitler.

I midten av tredveårene oppsto det brann i et sliperslager ved Ranheim jernbanestasjon. Strinda «Ystgårdsrei» var på pletten. Men vanntrykket var mildest talt elendig. Noen rakkerunger sang nedenstående vise, uten at trykket steg, ihvertfall ikke vanntrykket —

BRANNUTRYKNING

Unna vei — i en fei —
her kjëm Strindas Ystgaards-rei.
Lynsnar start, ditto fart,
gjennom natta svart.
Skjønt vårt stolte kompani
næppe tælle over ti,
dog vi finn, gla i sinn,
stedet kor det brinn.

Kom med vainn — aille mainn —
har du'tj pott så ta ei spainn.
Ta og øs, ild e løs
mellom staill og fjøs.
Brainnfolk her i sin og skinn,
magan ut og brøste inn!
Ja, vi kainn, aille mainn,
slukke halsebrainn!

Her ein kveill, va det eild
løs i gras og olderteill.
Vi itj sein, skoill æ mein,
fór innover vei'n.
Og skjønt vei'n e my imot,
fainn vi fleire kilo sot.
Så vi skjønt sånn omtreint
kor det hadde breint.

No ska vi — aille ti —
ta ein Englands-tur, you si,
for det brinn, ut og inn
i kong Edvards sinn.
Og no ska vi med litt vainn
slukke kjærlighetens brainn.
Ja, vi kainn, alle mainn,
slukke elskovsbrainn.

DIPLOMATVISE

Jeg pusler litt med verdenspolitikken,
og mitt navn er mr. Neville Chamberlain.
Og man si'r jeg har den skikken
at jeg lar de små i stikken.
Well, oh yes, det er da all right, very fine.

Refr.:

For det måtte gjøres noe nu for freden —
den var jo helt på dødens rand.
Jeg sa som så at her må noe ofres —
for imperiet, for Gud og fedreland.
Herr Eden mente sånt nå var forrædersk,
slik å gå ifra vår pakt og svorne ed.
Jeg satte ham på plass og sa helt saklig:
Please gentleman, hold kjeft, jeg vil ha fred.

Ja, så fløy jeg meg en liten tur til Hitler,
og vi pratet litt om Tsjekkoslovakia,
og jeg sa vi måtte gire,
og så føye oss og fire.
Og det var også herr Hitler enig i.

Refr.:

Det måtte gjøres noe nu for freden,
den var jo helt på dødens rand.
Og jeg sa som så at her må noe ofres —
for imperiet, for Gud og fedreland.
Herr Hitler var jo nok så stram bak barten,
sann i arisk ånd til å begynne med.
Men så sa jeg: Du ska'ke gjør det gratis,
for ingenting er jo så dyrt som fred!

Og så drakk vi te og middagssjokolade,
og så krevde Hitler Tsjekko etterpå.
Og jeg sa da: Vil du ha det —
ja, så kjære bare ta det —
hvis du syns det er no'n ting å samle på.

Refr.:

For det måtte gjøres noe nu for freden —
den var jo helt på dødens rand.
Jeg sa som så at her må noe ofres —
for imperiet, for Gud og fedreland.
Og om det skulle bli en smule kjed'lig
inn'for Tsjekko sånn til å begynne med,
så syns jeg likevel man skulle takke
meg fordi jeg reddet, reddet verdens fred.

Men man kan jo selvsagt ikke si no sikkert,
— slik å love no' er ikke mitt prinsipp —
det er mulighet til stede
for at jeg må forberede
meg på ny å ta en liten Tysklands-tripp.

Refr.:

Det må nok gjøres ennå mer for freden,
den har jo vært på dødens rand.
Jeg si'r som så at her må noe ofres —
for imperiet, for Gud og fedreland.
Det fins jo ennu mange småe stater,
og herr Hitler er jo ennu brysk og vred.
Det er mulig jeg må gi ham alle sammen
før det endelig en gang blir fryd og fred!

* * * * *

Det lakker og lir mot laks-sesongen igjen. Vi ser her Kasper Skjervold med sin første fisk i fjor — 14 kg

